

Biografi Michael Nyvang (født 1963)

Michael Nyvang er en af de markante personligheder i den nye generation af komponister, han syntes at omdefinere nutidig musik på en måde, så musikkritikeren Anders Beyer fra det landsdækkende Danske dagblad Information skrev: "*Det lyder som en musik, man har aldrig hørt før, Michael Nyvang syntes at bygge sig selv op fra bunden i stedet for at fortsætte en etableret tradition*". Michael Nyvang's musik dækker en stor palette af udtryk og stilarter, fra et timelangt solo stykke for klaver, over symfoniske værker og elektroakustisk musik til næsten minimalistisk musik i hans originale arbejde "*River and land*" for det ungarske instrument cymbalum , perkussion og lydskilder, der blev uropført under den internationale musikfestival i Marseille, Frankrig "Les musiques" 2006.

Efter som ung at have spillet rock og jazz musik, begyndte Michael Nyvang at studere saxofon på Det Kongelige Danske Musikkonservatorium, København og i Paris. Samtidigt tog han privat undervisning i komposition, og gradvist ændrede den vigtigste retning af hans studier sig fra udøver til komponist. I 1988 blev han optaget på Det Jyske Musikkonservatorium, Århus med komposition som hovedfag, og hans lærere var blandt andre de prisbelønnede komponister Per Nørgård og Karl Aage Rasmussen. Han tog sit eksamensbevis fra konservatoriet i 1995 og fortsatte sine studier i konservatoriet's solist klasse for komponister. Samme år blev han tildelt det treårige arbejdsstipendium fra Statens Kunstfond. Meget få generelle udtalelser er blevet fremsat om denne generation af Danske komponister. Men en ting de fleste af dem synes at have til fælles er, at de er "lokale". Hver har sit eget private projekt, og de arbejder alle i det nationale Danske musikalske miljø. I denne forbindelse er Nyvang en undtagelse. Da han begyndte at komponere fik han som ung komponist, hvad der er nok er hans vigtigste impulser i hans regelmæssige ophold og arbejdsperioder i Paris, hvor han blev bekendt med komponisten Tristan Murail og "spektral musik", den grundlæggende idé som er, at en komposition kan udvikles ved at behandle analytisk de naturlige fysiske kvaliteter af lyde. Denne idé har Nyvang knyttet tæt sammen med de selvsimilære melodiske uendelighedsrække strukturer, som han under sine studier introduceredes til af Per Nørgård og Karl Aage Rasmussen. Og dette blev meget vigtigt for Nyvang's omfattende arbejde med at udvikle et teoretisk fundament for hans musik indtil udgangen af det 20'ende århundrede.

Nyvang har modtaget bestillinger fra flere organisationer, såsom museet for samtidskunst i Roskilde, Boxiganga Performance Teater, DIEM, den progressive Franske teatergruppe "*Les hommes penchés*" og Ensemble S:I.C, men har i slutningen af 90'erne været igennem en tænkepause, hvor han ikke har færdiggjort mange nye værker. Han skrev musik til eksperimenterende film, og teater, og i 2002 flyttede han fra Danmark til Paris, hvor han bor nu og har fundet ny inspiration og en omfattende produktivitet.

I 2006 har Nyvang's overvejelser om det skabende arbejdes natur, og betydningen af valget, det personlige valg, grundfæstet i æstetiske og etiske kerneværdier, ført ham til at give afkald på den snævre afgrænsning af ny musik: "*Jeg stillede mine venner og mig selv spørgsmålet : Hvad i den kreative arbejdsproces er den mest krævende aktivitet? og fik fra alle det samme svar: dette at vælge, at gøre op med sig selv, om hvorvidt dette eller hint er godt/rigtigt eller ej. Og i en næsten rystende åbenbaring forstod jeg lidt efter lidt, at ingen teknik eller beherskelse af videnskabelige formler ville sikre, at man foretog gode valg, gode i den forstand, at ens valg blev grundlagt i ens personlige værdier, som menneske, ens etik og følelser for musikken, vores fortællinger om mennesker og hver deres musik, og at hele strukturen i musikkulturen i dag i Europa havde opbygget en fæstning omkring visse typer musik, fordi man var bange for at eksponere sig og sine værdier til hele menneskeheden, at man ikke havde tillid til at ens valg kunne finde*

genklang de mærkværdigste og mest uforudsigelige steder. At vi måtte forstå, reflektere over, og tilegne os enhver form for moderne musik i vores palette af udtryk, vælge de elementer, der virkelig rørte os, og dermed skabe en personlig og følelsesmæssig rig og levende musik, og stå frem med den. Jeg forstod vigtigheden af at undersøge det, vi havde lært var dårlig smag, fordi vi er nødt til at spørge: hvorfor er dette så godt? og ikke: hvorfor skal folk have sådan en dårlig smag? For derved at vise vores kærlighed til - og respekt for - de mennesker, blandt hvem vi lever, elsker og dør. For jeg kan ikke afsky et andet menneske jeg elsker, og når dette menneske elsker en musik jeg afskyr, må der jo bestemt være noget i denne musik jeg ikke har forstået. Det er vigtigt for en komponist at forstå hans, og hans samtidiges virkelighed, og følelser for livet og musikken, og derudfra at kunne udvikle et personligt og stærkt univers. Jeg så at jeg således måtte give afkald på idéen om en ny musik som en særlig betydningsfuld seriøs eller verdensfjern musik, og i stedet insistere på, at al musik har relevans, og enhver komponist har ret til at leve og have sit arbejde respekteret som profession. Jeg besluttede mig til at lytte til min musik, i stedet for at læse mit partitur, at komponere med øret og hjertet såvel som forstanden. Vi er nødt til at acceptere denne udfordring med henblik på at lade musikken udvikle sig frit, og samtidigt gøre begribeligt at kunsten er ligeså nødvendig for livet som vand og brød, via den simple observation, at intet samfund har levet uden at efterlade sig kunstværker. "

Nyvang udviklede i de følgende år en interesse for teater og film, komponerede musik for moderne skuespil og arbejdede på en kort film. Han fulgte i løbet af sine år som studerende Per Nørgårds musik til den Danske instruktør Gabriel Axel's Oscar vindende film "*Babettes gæstebud*", men det var først da han mødte og begyndte at arbejde for den græsk-franske komponist Georges Aperghis, at han fattede interesse for at komponere musik til teater og film. Han mødte blandt andre den franske forfatter og skuespiller Christophe Huysman, og arbejdede tæt sammen med de bedste musikere inden for denne scene i Frankrig, såsom Françoise Rivalland og Ensemble S:i.c. I 2009 fik Michael Nyvang en usædvanlig anderkendelse af hans musik's kvalitet som filmmusik, da den Oskar vindende instruktør Niel Jordan licenserede elektronisk musik til hans spillefilm *Ondine*, og som en af de første danske komponister nogensinde, deltog Michael Nyvang i den internationale teater festival i Avignon med ny-komponeret musik til et værk af Christophe Huysman i den officielle programlægning.

I 2007 kastede Nyvang sig ud i at arbejde på en fusion af ny musik og popmusik under scenenavnet Mick Nye. Han producerede her mere end 1 times musik, og en video skabt af den talentfulde unge Franske maler og videokunstner Charlotte Guibé. På egen hånd, uden støtte fra et forlag eller pladeselskab, og fulgt af stor skepsis og undren fra hans hidtige samarbejdspartnere, udviklede han navnet og musikken ved hjælp af en computer og udstrakt brug af Internettet, og eksperimenterede med en lang række forskellige retninger i denne musik, som han, lidt efter lidt, stillede til rådighed gratis via sin hjemmeside. Nyvang ville dog ikke lade den klassiske moderne musik bag sig, men så arbejdede med Mick Nye som et led i at slutte en cirkel af inspirationer og undersøgelser fra mange forskellige områder. Et arbejde der når en foreløbig kulmination i 2008 med fuldførelsen af den første version af symfonien "*Klukkan*" (Klokken), som Nyvang selv førsteopførte i en elektronisk udgave under Musikhøst festivalen i Odense 2008, med en visuel del udviklet, filmet og redigeret af Charlotte Guibé. En markant ændring i Nyvang's udtryk kunne klart mærkes, en musik som fremstod stærkt følelsesladet og til tider foruroligende intens, men samtidigt enkel og melodisk.